స్మృతి మంటలో..

సర్వ చరాచర సృష్టి రహస్యానికి అద్వైత సంకేతమై నిలిచిన స్మశాన వాటికలో....

సత్తువను కూడ గట్టుకుంటూ చితిని సమీపించిన తేజోమూర్తి ఆఖరిసారిగా అవంతి మొహంలోకి చూసాడు.

సజీవన్మృతులకు నిర్జీవ రూపంలా- నిర్వికల్ప సమాధిలో అఖండ సచ్చిదానందాన్ని వెదుక్కుంటున్నట్టుగా అవంతి....

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ కథల పోటీల్లో కన్సొలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

మనను కక్కిన రక్త పు ధారల్లా క్రాంతిగా అశ్రువులు బయటకు చిమ్మాయి....

వణకుతున్న చేతులతో చితికి నిప్పం టించాడు.

శృతి చేసిన జీవనరాగంలో అనుకోని అపశ్రుతిలా ఉవెత్తున పైకి లేచిన మంటలు....

భూభ్రమణం కలిగించే భ్రమ తప్ప ఉదయాస్తమయాలు వేరు కావని నిర్వ చించే బ్రహ్మజ్ఞానిలా వచ్చిమాన అరుణ రాగంతో అద్దం వడుతున్న సూర్యుడు...

శిథిలమైన రమ్య దాంపత్య హర్మ్యపు శకలంలా అగ్నికి ఆహుతై పోతున్న అవంతి....

"అవంతీ..రాయటం ఆపా సావేం.."

"చేతులు నొప్పెడుతున్నాయిండీ...."

"పోనీ....స్లోగా డిక్టేట్ చెయ్యనా.."

"ఇవాల్టికి చాలండీ...."

"రేపే కథని పోస్ట్ చెయ్యాలి... మంచి దానివి కదూ...."

"ఏమో బాబూ....నాకైతే అలసటగా వుంది...."

"సరేతే....నిద్రపో...."

"కోపమొచ్చిందా...."

"ఊహు...."

"మరి మీరు నిద్రపోరూ...."

"ఊహు...."

"మరి...."

"ఇలాగే....నిన్ను చూస్తూ తెల్లవార్లూ గడిపేస్తాను"

"ఆశ...."

"అబ్బా........లైటార్పండీ....ఆర్ప మంటుంటే...."

"పిల్లేదంటుంటే...."

"ఎందుకని...."

"ఆర్పితే....నువ్వు కనవడవుగా...."

"వినవడతాగా...."

"నువ్వు కనవడుతూ వినవడాలి...."

"ఎంతకాలం...."

"ఎల్లకాలం...."

"ఒకవేళ....యీక్షణంలో....ఇలాగే మీ ఒడిలో....రాలిపోతే...."

"అవంతీ...."

రాకాసి కేకలా తీతువు అరుపు.....

రివ్వున వీచిన గాలికి చితిమంటలు చిరుగుటాకుల్లా కదులుతున్నాయి....

మలిగిపోతున్న నత్వగుణంలా ముసురుకుంటున్న మనక చీకటి....

నిరానక్తంగా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

గుండెల్లోని వల్కానో అశ్రువుల్ని ఆవిరిచేస్తుంటే....

కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు

అలలుగా కదలి అదృశ్యమైపోతున్న దాంపత్య జీవనస్మృతి....

పాలపుంత ఉల్కగామారి నేలరాలిన విషాదకృతి....

చప్పట్లు....

ప్రకృతిలోని ప్రశాంతతని ప్రళయ ప్రభంజనమై హరించే సమ్మెటపోట్లు....

"తేజోమూర్తి....అందుకో అభాగ్య స్త్రీల కన్నీటి హారతి...."

"స్త్రీజాతిజీవన తిమిరాన చిరుదివ్వెను వెలిగించిన అఖండజ్యోతి రచయితగా నలుదిసెలా నూరేళ్లు వ్యాపించాలి నీ ఖ్యాతి"

"ఎ లైట్ టు లిట్ ది లైటాఫ్ లైట్...."

చురుక్కుమన్న స్వగతం....

సిగరెట్ నేలపై నుసిగా రాలింది....

గుండెల్లో కరాళ నృత్యం....

"ఏమండీ...."

"అ....వం....తీ....ఎందుకాకన్నీళ్లు ఏం జరిగింది...."

"................"

"మాటాడు అవంతీ....ఏమైంది?"

"ఏమండీ ...పతనమైన స్త్రీలంటే మీ కెందుకుకంత జాలి...."

"గుండెలార్చే గతం తప్ప నేదదీర్చే వర్తమానాలకి నోచుకోని అభాగినులు కాబట్టి...."

"వాళ్ళ జీవితాలు అలాగే కడతేరి పోవాలా...."

"లేదు అవంతీ....మోడువారిన వారి బ్రతుకులు మళ్ళీ మొలకెత్తాలని కోరుకునే మొదటి వ్యక్తిని.... అటువంటి ఆదర్శా నికే కట్టుబడిన రచయితన్నేను...."

"....... ...."

"................"

"ఏమండీ....నన్ను క్షమించరూ..."

"క్షమించాల్సిన పొరపాటు ఏంచేసా వని?...."

"చేసానండీ... ... మీకు ఘోరమైన అన్యాయం చేసాను"

"అవంతీ .. "

"అవునండీ....నూరేళ్లు మీ నీడలో బ్రతకాల్సిన నేను యీ నిప్పుల కొండను నా గుండెలో దాచుకోలేను....అనుక్షణం మిమ్మల్ని మోసంచేస్తూ...."

"అవంతీ... "

"నేను....నేను...."

"............"

"నేను....ఓ మోసపోయిన ఆడదా న్నండీ....పెళ్ళికి ముందే ఓ బిడ్డకుతల్లి నైన...."

"అవంతీ...."

....

"అ ...వం ...తీ...."

....

"ఇట్సాల్‌రైట్.... ఆనెస్ట్ ఎర్రర్ ఈజ్ టు బి వీటిడ్ నాట్‌రిడిక్యుల్డ్...."

పెటేల్ మంటూ కపాలం పగిలిన చప్పుడు....

పొగచూరిన ప్రకృతిలో ఆకలితీరిన, ప్రేతాలా నిప్పురును కప్పుకుంటున్న నిప్పులు....

మేఘావృతమైన ఆకాశం శోకాన్ని ఆపుకొలేక విలవిలలాడింది ప్రేతాత్మల కోరస్‌తో గాలిహోరు....

కాళ్ళక్రింద దొర్లుతూన్న కపాలాలను తప్పించుకుంటూ తన్నుకుంటూ....

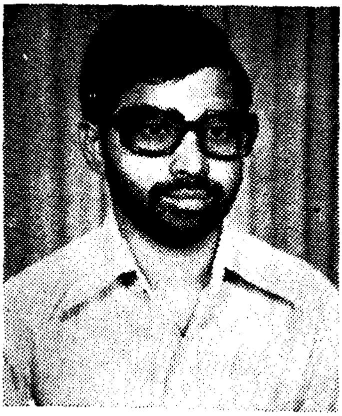

రచయిత పరిచయం

ఉద్యోగం హైద్రాబాద్ హెచ్ఎమ్‌టిలో ఫౌండ్రీ ఫోర్‌మెన్‌గా. రాయటం మొదలు పెట్టింది ఎప్పుడైనా ఇంతవరకూ ఆంధ్రప్రభ, ఆంధ్రభూమి, జ్యోతిపత్రికల్లో ఓ ముప్పై దాకా కథలు పడాయి.

ఇదే మాసపత్రికలో 'హర్షబాష్పం' 'అస్తమించని సూర్యుడు' అనుబంధ నవలలతో పాటు ఆమధ్య ఆంధ్రప్రభ వారపత్రికలో 'పడిలేచే కడలి తరంగం' నవల కూడా సీరియల్‌గా ప్రచురించబడింది. అన్నట్టు నాకు ఆది నుంచీ నాటకాల కూడా రాయటం అలవాటు-'కేటు-డూప్లికేట్' కాస్త పేరు తెచ్చింది కూడాను.

అప్రయత్నంగా పెరిగిన గెడ్డంతో ఎలా వుంటానో చూసుకునే అవకాశాన్నిచ్చిన జ్యోతికి కృతజ్ఞతలు.

సత్తాగల రచన ద్వారా మంచిరచయిత అనిపించుకోవడం మంచిదనిపించే నాకు ఒకసారి మంచి రచయితగా గుర్తింపు పొందినవాడు రాసే ప్రతిదీ మంచి రచన అంటే అంగీకరించ బుద్ధి కాదు..

అభిమాన రచయితలు చాలామంది వున్నారుకాని నాలాంటి యువ రచయితలకు మార్గదర్శకుడు-ఏం రాసినా ఎంత బాగా రాసాడు, అనిపించుకుంటున్న మిత్రులు యండమూరి వీరేంద్రనాథ్‌గారు అంటే అందరికన్నా అమిత గౌరవం మరి....

కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు

తులుతూ బూడిదగా మారినా ఆవంతిని సమీపించాడు.

గాలి గుసగుసలు....

"నాబావుకెవరూ బాధ్యులు కారు.... దేవుడిలాంటి భర్తను దగాచేసి ధైర్యంగా బతికే శక్తి లేక ఇలానన్ను నేను అంతం చేసుకుంటున్నాను....అవంతి...."

"అ....వం....తీ" కేన్సర్ గొంతులా పూడుకు పోయిన కంఠం.... అణువణువునా ఉద్విగ్నత....

నిశ్శబ్దంగా జారిన కన్నీళ్లు నిప్పులపై పడి అర్థం కాని భాషలో కనురు కుంటున్నాయి....

"మిస్టర్ తేజోమూర్తి....పోస్ట్ మార్టమ్‌లో విషం పుచ్చుకుని ఆత్మహత్య చేసు కున్నట్టుగా నిర్ధారణయ్యింది.... ఎంక్వయిరీలో ఉత్తరంలోని దస్తూరీ మిస్ శ్రీమతిదేనని కూడా రూఢి అయ్యింది.

యూ కెన్ కలెక్ట్ ది బాడీ...."

ఘోష....గొంతు పిడచ కట్టుకు పోతున్నట్లుగా గుండెల్లో గునపాలుగుచ్చుతున్నట్టుగా... భవం.... అనుభవం ....

చీకటి ...మనను పైరోకటి పోటులా.

తరుముతున్నగా పైకి లేచి పరుగు లాంటి నడకతో ముందుకు నడిచాడు ...

ట్రాన్స్‌లోకి జారిపోతున్నట్టుగా ఉంది.

దినైట్ కిస్సెస్ ఫేడింగ్ దే విస్పరింగ్ టు హిజ్ యియర్....ఐ యామ్ దెత్....యుర్ మదర్ .. ఐయామ్ టు గివ్‌యూ ఫ్రెష్ బర్త్...."

వర్షం.... ఉరుములు.... పరుగు.... అవంతికి దూరంగా... దూరంగా వున్న స్మశానానికి దూరంగా....

ఏవో వికృత పరిహాసాలు....

అవహేళనలు....

సూదుల్లా శరీరాన్ని మోదుతున్న జల్లు....

ఇంటిలోనికి అడుగుపెట్టాడు.

చీకటి....చిక్కని పావంలా.

అవంతి పారాడిన దేవాలయం.

ఆదర్శనిలయం.... నవ్వులు........ ఎవరది....

బయట పెనుగాలి....అంతరంగంలో కల్లోల సాగర మథనం....

కిటికీ రెక్కల విలయవిన్యాసం....

"పూర్తిగా తడిసిపోయావు....జలుబు చేయదూ...."....ఎవరది....

లలిత మృదుకలిత విస్వంభరవిశ్రుత ప్రణవనాదం....

ఆమని సౌదామని సౌహార్దనుమధుర ప్రణయగానం....

చీకట్లను చీల్చుతూ విద్యుద్దీపం....

ఆల్బమ్‌లోని అవంతి నవ్వుతోంది.. కవ్విస్తున్నట్టుగా ప్రవర్తిస్తోంది. గోడలకు వేలాడుతున్న నవ్మాన పత్రాలు ఆస్థిపంజరాల్లా తలలూపుతున్నాయి.

కిటికీ రెక్క లూ ఘూయబోయాడు.

"అబ్బా ...... వద్దండీ........ఉక్కబోస్తుంటే...."

"అవంతీ...." గిరుక్కున వెనక్కితిరిగాడు.

అవంతి నిస్సత్తువగా నేలపైకిజారింది

అనంకల్పితంగా అందుకున్నాడు అవంతి ఫోటోను.

అందుబాటుతో మరేదో కవరు.... స్నేహితుడు సూర్యంరాసింది.

"ఒరేయ్....తేజూ... నీ రచనద్వారా కొంత నీ స్నేహంద్వారా మరికొంత నాకూ ఆదర్శాలు వంటపట్టాయేమో మరి నీకు కావాలనే ఓ వితంతువును పెళ్ళి చేసేసుకున్నా. ముందుగా చెప్పడానికి వీలుకాలేదు కాబట్టి భార్యానమేతంగా నీ ఆశీస్సులకోసం నీ దగ్గరకేవస్తున్నా.... పదహారో తేదీన.. చెల్లాయి అవంతికి నా ఆశీర్వాదాలు....సూర్యం...."

పదహారు....సిక్స్‌టీన్....

రెపరెపలాడుతున్న కేలెండర్ రేపే నంటూ గర్తు చేస్తోంది.

ఆదర్శం....

అందరికీ చెప్పేది-తను మాత్రం ఆచరించనిదీ....

హిపోక్రసీ....సొసైటిని వంచించే సుగర్ కోటెడ్ పిల్....

గదిలో గదినిండా గదిబయట భూనభోమండలాలు దద్దరిల్లేట్టు వికటాట్టహాసాలు....

"నో....నో...."

ఫ్రిజ్‌లోని స్కాచ్ విస్కీని అందుకున్నాడు....

రాయల్ సెల్యూట్....

"తాగితే నా మీద ఒట్టే...."

"డోంట్ స్టాప్ మీ...."

మేన్ హేజ్ మేడ్ యూజాఫ్ హిజ్ ఇంటల్లిజన్స్ ఎండ్ ఇన్వెంటెడ్ స్టుపిడిటీ.

గొంతు మంటను మించి నంత గుండె మంట....

"ఇంక పడుకుందా మండీ...."

"నో....ఇవాళ కథపూర్తి కావాలి..."

"అయితే....ఇంకా ఎన్ని పేజీలు రాయాలి...."

"చెప్పలేను....కనీసం అవంతి ఆత్మహత్య....

"అదేమిటండీ....అవంతి ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందా"

"ఏం కథలోని నాయికదీ నీ పేరే కాబట్టి జాలిగా వుందా...."

"అదికాదండీ....భర్త క్షమించాడని తెలుసుకున్నాక కూడా అవంతి ఆత్మహత్య చేసుకోవడం పలాయన వాదమనిపించుకోదూ...."

"నో...."

"ఏమిటండీ అలా ఆవేశపడుతున్నారు...."

"ఓహ్....జస్ట్ ఏనెమోషన్... నిజానికి అవంతి ఆత్మహత్య చేసుకోదు.... చేసుకోవాలని ఉత్తరం రాసి టేబుల్‌పై పెడుతుంది....ఇంతలో భర్త రావటమూ ఆమెను వారించటమూ....జరుగుతుంది"

"ఆ తర్వాత...."

"ప్రస్తుతం ఆ ఉత్తరంవరకూ డిక్టేట్ చేస్తాను....తర్వాత కథ సంగతి రేపు ఆలోచిద్దాం...."

నిశ్శబ్దం

ఇక్కడ
హృదయాలు
రోదిస్తుంటాయి
రాగాలు గొంతు నొక్కుకుని,
సమాధి చేసుకుంటుంటే!
కవులు
కన్నీరు కారుస్తుంటారు-
అక్షరాలలో ఇమడలేక,
భావాలు ఆత్మహత్య చేసుకుంటుంటే!

జ్యోత్స్న

"సరే డిక్టేట్ చెయ్యండి...."

"నా చావుకెవరూ బాధ్యులుకారు...."

"....కారు...."

"దేవుడి లాంటి భర్తను దగాచేసి ధైర్యంగా బ్రతికే శక్తిలేక...."

"....లేక...."

"ఇలా నన్ను నేను అంతంచేసుకుంటున్నాను....అవంతి...."

"....అవంతి...."

"రాసేసావా...."

"ఊఁ...."

"ఆ కాగితాల్ని టేబుల్ పైన ఉంచి ఈ హార్లిక్స్ తీసుకో...."

"థేంక్స్...."

"............"

"ఏమండీ....నాకేదోలా వుంది. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. కడుపు దేవుతోంది.."

"ఇలారా.... నా ఒడిలో తలపెట్టి నిద్రపో...."

"కాదండి.. .నాకేదో...."

"నథింగ్ టు వర్రీ. మరి కొన్ని క్షణాలలో అంతా సర్దుకుంటుంది...."

"ఏమండీ...."

"ఊ...."

"ఎం..దు .కా కా..న్నీ..ళ్ళ చెప్పండీ"

"అవంతీ ...అ....వం....తీ...."

ఎక్కడో పిడుగుపడినట్లుగా పెళపెళార్భటాలు....

ప్రళయ ఝంఝామారుతం....

టేబిల్ పై కాగితాలు ఎగిరి అతని పాదాలను తాకాయి.

రాత్రి అవంతి స్వదస్తూరీతో రాసిన ముగిసినకథలోని ముగియని వ్యధకు ప్రతీకలు....

అవంతి లేదు....

ఆ కాగితాలలో కథలోని అవంతి రాసిన ఉత్తరమూలేదు.

వంచనా..దగా..

కలం పోటుతో అవంతిని అంతం చేసిన సత్యానికి సాక్ష్యాలైన శిలాక్షరాలు.

కోల్డ్ బ్లడెడ్ మర్డర్....

పగిలిన ఆదర్శాలకు ప్రతీకలుగా సెగలై రగిలిన అనుమాన జ్వాలలకు సంకేతాలుగా మిగిలిన విషాన్మృతికి అక్షర రూపాలు....

"ఏమండీ....ఇంతటి ఔన్నత్యంగల భర్తను పొందిన నాది నిజంగా అదృష్టమే కదూ...."

"అవంతీ...."

గండిపడినట్టుగా 'స్కాచ్' గుండెల్లోకి పరుగు తీసింది....

ఆక్రోశం....ఉక్రోషం...

వంచన వంచన వంచన వంచన....

మౌన మౌన మౌన మౌనం....

క్రోధంతో కాగితాలను చించాడు....

సన్మాన పత్రాలను కుప్పగా పోశాడు....

రాసిన-నగిం రాసిన రచయితను చేసిన సాహిత్యాన్నంతా రాసిగా పోసాడు....

ఆత్మవంచనకు అద్దంలావున్న కాగితాల దొంతరపై స్కాచ్‌ని ఒంపి అగ్గిపెట్టెతో అంటించాడు....

అవంతి చితిలా భగభగమంటున్న మంటలు....

వూగిపోతూ రేక్స్‌లోని పుస్తకాలను మంటల్లోకి విసిరాడు...

పైశాచికానందం....తృప్తి..

"లిటరేచర్....ది మోస్ట్ సెడక్టివ్, ది మోస్ట్ డిసీవింగ్, ది మోస్టు డేంజరస్ ఆఫ్ ప్రొఫెషన్స్...."

హేట్సాఫ్ టు 'లార్డ్ మోర్లే'....

కసితో సూట్‌కేస్ తెరిచి నేలపైకి దొర్లించాడు.

కొత్తగా పబ్లిష్ అయిన రచనలు....

మధ్యనుండి జారిన ఓ అందమైన డైరీ....

అల వోకగా అందుకున్నాడు....

అవంతి చేతి వ్రాత....

ఉద్వేగంతో పేజీలు తిరగేసాడు....

ఆగష్టు ఆయిదు....

"అందరికీ చెప్పే ఆదర్శాలు మా వారు తనెంత వరకూ ఆచరించగలరో చూడాలనిపించింది. అందుకే నేను పెళ్ళి కాకుండానే తల్లినైన దాన్నని ఓ చిన్న అబద్ధం ఆడాను....పాపం ... [illegible] విన్న శ్రీవారు షాక్ తిన్నట్లున్నారు.... కొన్ని రోజులు ఓపికపట్టి తర్వాత నిజం చెప్పాలి....

"అ....వం....తీ...."

గ్లైడింగ్ మిస్సైల్‌లా గుండెను గొంతునూ చీల్చుకొచ్చి ప్రకృతిలో కలిసిపోయింది....

అ....వం....తీ...."

కూలి పోయాడు....

ప్రాణాలు తీసే ప్రాక్టికల్ జోక్....

బయట వర్షం ఉధృతమైంది....

ఉరుములు....మెరుపులు....

గుండెలో మహార్ణవపు హోరు....

ఫ్రిజ్‌లోని స్కాచ్ బాటిల్సన్నీ పగిలాయి....

గదినిండా స్కాచ్....

ఒంటిపై స్కాచ్....

అవంతితో అనురాగాన్ని పంచుకున్న పరువుపై స్కాచ్....

దుఃఖావేశాలతో అవంతి ఫోటోని అందుకున్నాడు....

"అవంతీ....నన్ను క్షమించవూ...."

మంటలు....మంటలు... మంటలు....

మృత్యువులా కోటి నాల్కలతో చుట్టుముట్టిన మంటలు...,అగ్నిపునీత సీతలా తదేకంగా చూస్తున్న అవంతి ఫోటోను గుండెలకు హత్తుకుంటూ....

స్మృతుల అవశేషంగా మిగిలిన ఫోటోలోని అవంతి అధరాలను చుంబిస్తూ....

రా రమ్మని పలవరిస్తున్న అవంతి ఆత్మకు చేరువౌతూ....

స్వాహాస్త్రాలతో చితిని పేర్చుకున్నట్టుగా మంటల మధ్య సాగిలబడి పోయాడు తేజోమూర్తి.... ★